

Takk for at du er sammen med oss i dag.
Familien

Prest: Arne Slørdahl
Solist: Roald Haarr
Gitarist: Ture Janson
Organist: Hannah Carding

WANG
NORGES ELDESTE BEGRAVELSESBYRÅ
En del av Fanusgruppen
wangbegravelse.no

Minneside

© inmemory.no | Design: 1091

Elisabeth Bebbe Lillehagen

★ 5.7.1947 † 20.11.2022

Vestre gravlund nye kapell
onsdag 30. november 2022

Samba Pa Ti (C. Santana)

Jeg er en seiler på livets hav, på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav, og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande med livsens trær på de skønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bøl i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner, min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

Mitt skip er lite og havet stort, det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde, når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.

La ankret falle! Jeg er i havn i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelsers favn, han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller, mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

Solosang

Vår Herres klinkekule (Erik Bye / Finn Ludt)

Jeg drømte at vår Herre var en pode
med reven brok og skrubbsår på hver legg
Jeg så ham klinke kule med vår klode
i muntre sprett mot universets vegg
Han klinket han var glad og det var sommer
og solen tente lyn i farget glass.
Og tusen kloder rislet fra hans lommer
for i vår Herres lommer er det plass.

Og klodene fikk danse, sveve, trille
til glede for hans hjerte og hans syn.
Så ble han distraheret, og glemte spillet
En sommerfugl strøk vingen mot hans bryn!
Å for en dag å fange sommerfugler!
Det vakreste av alt han hadde skapt.
På marken lå Vårherres klinkekuler
og følte seg alene og fortapt.

Omsider kom han trett, som alle poder
når det er kveld og leken har vært sen.
Han lå på kne og samlet sine kloder.
Da så han at han hadde mistet en
"Den lille blå! Den minste av dem alle!
Han lette under gress og sten og hekk.
"Og den som var så blank i solefallet!"
Men mørket kom, og kulen den var vekk.

Det var vår egen Jord som var blitt borte,
og marken lå der nattekald og våt.
Og Gud gikk hjem og hurtet i sin skjorte.
Men jeg kan ikke huske om han gråt.
Og vi som av den lille jord en båren
og tror at intet teller uten den,
får drømme at Han leter mer i morgen
og håpe at Han finner oss igjen.

Vår Far i himmelen!

La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

Den dag du gav oss, er til ende, og mørket faller på ditt bud.
Du lot oss dagens krefter kjenne, gi nå oss nattens fred, o Gud!

Takk at din kirke aldri sover! Mens jorden ruller uten stans,
ditt folk i vekselsang deg lover for nattens ro og dagens glans.

Se, over land og hav og øyer en dag går fram i ubrutt ring,
og folkene på rad seg bøyer i takk for alltid nye ting.

Den sol som vinker oss til hvile, nå vigslers andres arbeidsdag,
og slik den stund for stund skal smile til nye land og folkeslag.

Vær lovet, Gud! Ditt herrevelde skal dekke hver en plett på jord,
og vidt og fritt det skal få gjelde at du, og bare du, er stor!
Amen.

Black Magic Woman (P. Green)